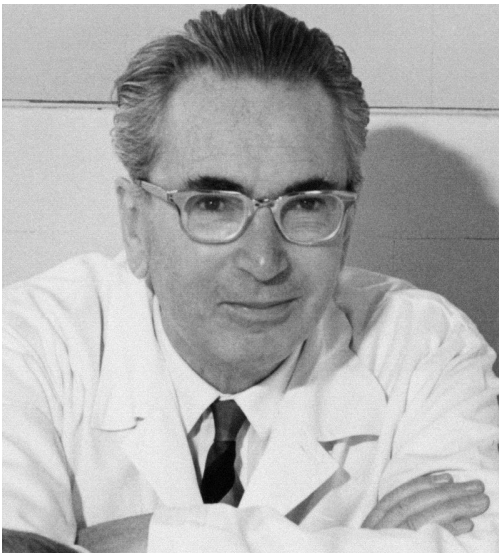

מאורות אל העבר

א אלול תשנ"ז | 02/09/1997

מאת Prof. Dr. Franz Vesely, CC BY-SA 3.0 de

ויקטור פרנקל

ויקטור פרנקל נולד למשפחה יהודית בווינה, בירת אוסטריה (1905). מגיל צעיר עסק ברפואת הנפש, והיה מתלמידיו של אבי הפסיכואנליזה, זיגמונד פרויד. פרנקל כיהן כמנהל בית החולים היהודי בעיר, ועם השתלטות הנאצים על אוסטריה, הייתה לו הזדמנות להימלט. אולם, הוא העדיף להישאר כדי לשמור על הוריו. במהלך השואה נרצחו כמעט כל בני משפחתו, ובהם רעייתו והוריו. הוא עצמו שהה במחנות טרזינשטט, שם פעל כרופא למען האסירים, ובאשוויץ. לאחר השואה, ולאור ניסיונו האישי מימי המחנות, פיתח פרנקל את גישת ה"לוגותרפיה", הטוענת כי אדם יכול להתגבר על הקשיים בחייו אם יצליח למצוא להם ייעוד ומשמעות. ספרו, "האדם מחפש משמעות", שבו תיאר את חוויותיו האישיות מימי השואה ואת התובנות שהביאו לייסוד גישת ה"לוגותרפיה", תורגם לעשרות שפות והודפס במיליוני עותקים. בניגוד לפרויד, שטען כי האדם צריך להכיר בעמוקים ובנחותים שבדחפיו כדי להתמודד עם בעיותיו, פרנקל סבר שעל האדם לשאוף להגיע לפסגת חלומותיו, שאיפותיו ומעלותיו כדי להתגבר על קשיים ועל משקעים. הוא קרא לדרוש מהאדם תמיד להגיע ליותר. נפטר בא' באלול תשנ"ז (2.9.1997)

